

REPERTOAR ZA SEZONO

1998 GLEDALIŠKI LIST ŠT. 1

1999

Slovensko ljudsko Gledališče Celje

KAZALO

P28005

Matija Logar: Sen gledališke noči	str. 3
Peter Weiss: Zasedovanje in usmrtitev Jean-Paula Marata v uprizoritvi igralske skupine charentonskega zavetišča po navodilih gospoda de Sada	str. 4
Vinko Möderndorfer: Vaja zbor	str. 6
Bina Štampe Žmavc: Mojca Pokrajculja	str. 8
Robert Bolt: Človek za vse čase	str. 10
Patrick Marber: Bližje	str. 12
William Shakespeare: Sen kresne noči	str. 14
Igralski ansambel SLG Celje	str. 16
Abonmaji in izvenabonmajska ponudba	str. 18
Nagrade v sezoni 1997/98	str. 22
Predstave iz sezone 1997/98	str. 24
Natečaj za izvirno slovensko komedijo	str. 30

SEN GLEDALIŠKE NOČI...

Draž svetlobe in teme, čas in prostor enkratnega gledališkega dogodka, priseganje na nenavadnost in izjemnost, šepet monologa in krik dialoga, pazljivo polnjenje čarobne odrske praznine, stalno premišljevanje o (ne)smislu življenja na robu smeha in na robu solz – vse to se zadihano prepleta v pričakovanju premiere in še posebej novega gledališkega obdobja.

V napetosti vsakokratnega umetniškega iskanja želimo skozi ustvarjalni akt potrjevati znamenito prispodobo o gledališču kot zrcalu. Misel velikega elizabetinca skozi stoletja ni izgubila svoje ostrine. Upamo, da se bo ustvarjalna samozavest gledališkega genija ponovno dotaknila slutnje še neizrisanih vizij prihodnjih uprizoritev Slovenskega ljudskega gledališča Celje.

Uprizoritev za najmlajše, nagrajena izvirna komedija, drami sodobne klasike, klasična komedija in sodobna drama bodo žanrsko vzpostavljale različne obraze našega gledališča.

Življenje je premnogokrat laž. Prepustite gledališču, da razstira resnice o tej laži. V snu gledališke noči je enkratno spoznavati obraze dneva, jutra in večera ...

Bodite z nami, ko bomo sanjali nikdar izsanjano čudno in čudovito gledališko noč.

Matija Logar
Umetniški vodja SLG Celje

Peter Weiss
**Zasledovanje in
usmrtitev Jean-Paula
Marata**

**V uprizoritvi igralske skupine
charentonskega zavetišča po
navodilih gospoda de Sada**

Skladatelj Hans-Martin Majewski

**(Die Verfolgung und Ermordung Jean Paul Marats
dargestellt durch die Schauspielgruppe des Hospizes
zu Charenton unter Anleitung des Herrn de Sade)**

Peter Weiss

Prevajalca Maila Golob, Pavel Oblák

Režiser Matjaž Zupančič

Damiensovo razčetverjenje

Matjaž Zupančič

Prihod meščanstva na oblast in padec absolutizma s francosko revolucijo leta 1789 prinašata temelje novim družbenim ureditvam in z njimi sanje o človeka vrednem življenju. Weissova igra *Zasledovanje in usmrtitev Jean-Paula Marata*, ki je eno izmed temeljnih del t. i. nemškega "dokumentarnega gledališča", prikazuje šokantne podobe revolucijskega vrenja, znotraj katerega izstopa večna konfrontacija med individualnim in kolektivnim. V igri v igri, ki je v bistvu de Sadova interpretacija revolucijskih časov, se usodnostno sooči več zgodovinsko resničnih oseb, nosilcev nezdržljivih načel in metod uveljavljanja sprememb. Dve zgodovinski in karizmatični osebi pa sta ključni: Marat in marki de Sade. Prvi zagovarja kolektivno, drugi individualno. Njun dialog je metafora o nezdržljivosti, konfliktnosti in zapletenosti družbe, ki meji na norost.

Besede *Bratstvo, Enakost, Svoboda* lahko razumemo kot parole, ki jim nikoli ne bo dano zaživeti, ali pa kot sanjske obljube, ki lahko najdejo pogoje za uresničitev. Weissova igra *Zasledovanje in usmrtitev Jean-Paula Marata* nikakor ni samo suhoparen "dokument" nekega obdobja znotraj francoske revolucije, v katerem pride najbolj do izraza trk med levo usmerjenimi jakobinci in konzervativnimi žirondisti. Je tudi univerzalna besedna podlaga, ki omogoča takšno uprizoritev, da ji gledalec mora slediti čustveno in razumsko ter ob tem vleči vzporednice med minulim in sedanjim časom.

Vinko Möderndorfer

Vaja zbora

(krstna uprizoritev)

Režiser Franci Križaj

Foto: T. Pinter

Vinko Möderndorfer

Franci Križaj

Gustave Doré: Berlioz dirigira zboristom na koncertu združenja filharmonikov

GLEDALIŠKI LIST ŠTEVILKA 1

Prvo mesto vsekakor uspešne bere natečaja za izvirno slovensko komedijo, ki ga je s pomočjo Občine Celje razpisalo naše gledališče, je zasedla Vaja zbor, najnovejša komedija pesnika, romanopisca in gledališkega ustvarjalca Vinka Möderndorferja. Komedijo Vaja zbor odlikujejo duhovit dialog, pisana družba smešnih značajev, pomenljiva statičnost, ki nudi dovolj prostora tudi situacijski komiki, in predvsem sveža, realistična aktualizacija slovenske provincialne mentalitete, ki je v mnogočem oprta na nekatere motive in teme, znane iz Cankarjevih del.

Möderndorferjeva Vaja zbor je za uprizoritev hvaležna komediografska osnova, iz katere je moč izluščiti resnično smešno in univerzalno podobo slovenske sedanjosti. Avtorjeva jedkost meri predvsem na malenkostna in nepomembna stremljenja, katerih nosilci so vase zaverovani in nesamokritični posamezniki. Ta stremljenja, ki so plod pritlehnih in raznovrstnih strasti, se nam bodo pokazala v vsej svoji moči in se razkrila kot ne tako nepomemben vzrok, zaradi katerega smo takšni, kot smo, in zaradi katerega družba, ki ji pripadamo, spominja na razglašen, diletantski zbor.

Bina Štampe Žmavc
Mojca Pokrajculja
(krstna uprizoritev)

Režiser Matija Logar

Bina Štampe Žmavc

Foto: T. Pinter

Ilustracija: Marija Vogelnik

Matija Logar

Slovenska ljudska domišljija je ustvarila zgodbo o Mojci Pokrajculji, ki nekolikanj spominja na svetopisemsko zgodbo o dobrem očaku Noetu. Noe je rešil vse oblike življenja na svojo ladjo in omogočil, da planet Zemlja po vesoljnem potopu ni postal pust in dolgočasen.

Gledališče je verjetno pusto in dolgočasno brez otroškega živžava, zato bomo poskrbeli tudi zase. Seveda s pomočjo najmlajših. Otroci bodo lahko videli igrico Bine Štampe Žmavc, ki je zgodbo o Mojci Pokrajculji nekoliko priredila, jo obogatila z rimanimi verzi in obdržala bistveno sporočilo, da je žal dobroti prevečkrat sirota. V igrici nastopajo poleg Mojce Pokrajculje še Lisica-sodnica, ki ni prav nič pravična in dobra, temveč hudobna tatica, Volk-mesar, ki spretno pripravlja mesne dobrote, Medved-čebelar, ki se spozna na vedo o medu, Zajček-klobučar, ki dela krasne klobuke, in Srnjak-pesnik, ki piše čudovite pesmi. Priredba Bine Štampe Žmavc bo pokazala, kako zlo prevečkrat premaga dobro, vendar pa bo hkrati tudi pustila dovolj prostora dobroti, ki ji na koncu vedno ostane moralno zadoščenje. To zadoščenje je vsekakor vredno več kot vse hiške in vsi lončki medu.

Robert Bolt

Človek za vse čase

(The man of all seasons)

Prevajalec Janez Gradišnik

Režiser Franci Križaj

Robert Bolt

Franci Križaj

Neznan avtor: Dvojni portret kanclerja in mučenika Mora

Človek za vse čase je pretresljiva zgodovinska drama o Thomasu Moru, angleškem pravniku-sodniku, državniku, kanclerju Henrika VIII., filozofu, avtorju Utopije.

V mnogočem z Brechtovimi dramaturškimi značilnostmi podprta igra prikazuje konflikt med interesi kralja-države in osebnimi neomajnimi načeli Thomasa Mora. Dramska zgodba Roberta Bolta govori o človeku, ki se znajde med dvema ognjema: javno koristjo in svojo lastno naravo. V precepu, ali naj ostane zvest zapovedi, ki ne dovoli razporoke Henrika VIII. s Katarino, ali naj ravna v korist kralja, se kancler Thomas More odloči ravnati po lastnem preudarku in svoji vesti. Vest in preudarke oblikuje More v mejah zakona, ki ga v ničemer ne krši. Igra Človek za vse čase spretno prikazuje predvsem tisto politično kolesje, ki z machiavellističnim "namenom, ki posvečuje vsa sredstva" potepta ustavnost ter brezobzirno zmelje načelnega Thomasa Mora. Dramatik Bolt opozarja predvsem na ponovljivost Sokratove usode. Ob tem pronicljivo osvetljuje tudi tisto pomembno obdobje angleške zgodovine, v katerem je prišlo med papežem in Henrikom VIII. do spora, ki je vodil v popoln razkol tako na državni kot na religiozni ravni. Vsekakor udarna igra, ki lucidno izpostavlja aktualne in večne probleme ločenosti cerkve od države, sodstva, papeške nezmotljivosti, samodrštva, političnih zarot in položaj osebne poštenosti, ki postane njihova žrtev.

Patrick Marber

Bližje
(Closer)

Prevajalec Jakob Jaša Kenda

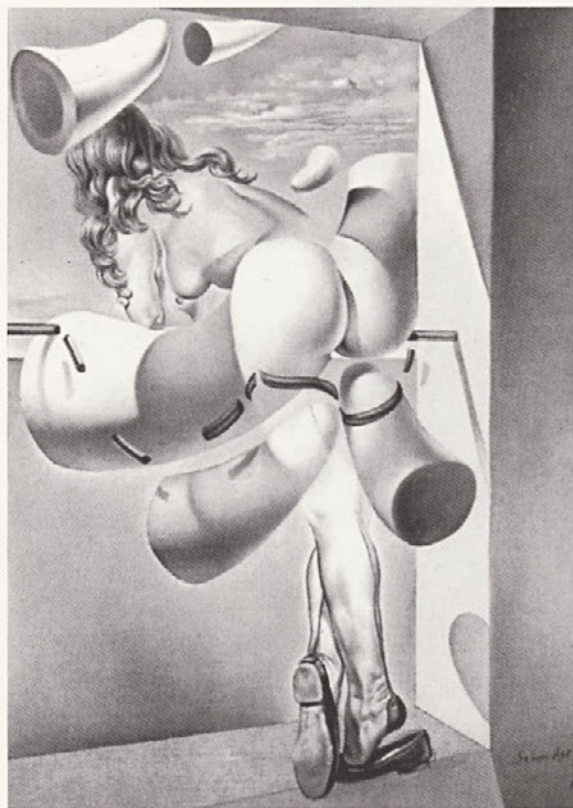
Režiser Vinko Möderndorfer

(Slovenska prva izvedba)

Foto: A. Palmer

Patrick Marber

Salvador Dalí: Mlada devica se sodomizira z lastno nedolžnostjo

Foto: T. Pinter

Vinko Möderndorfer

Na Odru pod odrom bomo uprizorili sodobno, lani napisano besedilo mladega angleškega dramatika Patricka Marberja Bližje, ki ga odlikujejo predvsem kratki, prodorni stavki znotraj lucidnih dialogov in avtorjev občutek za psihološke podrobnosti. Okvir dramske zgodbe je ljubezenski štirikotnik, ki se v toku dogajanja pred gledalčevimi očmi oblikuje iz naključno spletenih usod. V tem dramskem dogajanju prihaja do izraza predvsem sodobna problematika odtujenosti v medčloveških odnosih. Naslov igre ironično kliče po bližini, ki jo Oder pod odrom vsekakor omogoča, sama vsebina igre pa slejkoprej govori o neizpolnjenosti človeške potrebe po njej. Četudi gre pretežno za svet angleških intelektualcev srednjega sloja, prinaša igra s skrivnostno Alice moment socialne drame in v mnogočem spominja tudi na razslojenost naše družbe.

Marberjeva psihološko-naturalistična dramska spretnost omogoča, da postanemo opazovalci svojih čustev, kot so po svoje samo-opazovalci tudi vsi štirje protagonisti igre Bližje. Vsekakor je Bližje drama devetdesetih. S seboj prinaša elemente virtualne resničnosti, ki postaja z novim tisočletjem za nekatere način življenja, za druge prisposoba izpraznjene in nesmiselne medčloveške komunikacije. Dramaturška struktura igre Bližje prinaša presenetljive obrate in napetost. Skupaj s pogovornim jezikom in neposrednimi replikami odraža grobost in krutost sodobnega sveta.

William Shakespeare
Sen kresne noči
(Midsummernight's dream)

Prevajalec Milan Jesih

Režiser Aleš Novak

William Shakespeare

Agnolo Bronzino: Venera, Kupido, Norost in Čas

Aleš Novak

Zuprizoritvijo Shakespearjeve komedije Sen kresne noči gremo v mnogočem "nazaj k naravi". Na odprtem prostoru bosta oživeli fantastičnost in domišljija, ki ju prinaša genialnost velikega elizabetinca, čigar dramatika, kot je že v uvodu leta 1765 izdanih Shakespearjevih del napisal Samuel Johnson, "ugaja mnogim in ugaja dolgo".

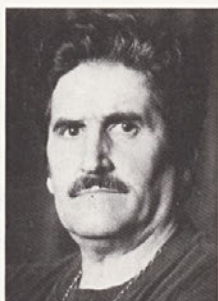
Uprizoritveno zahtevna situacijska komedija, v kateri ne manjka zamenjav oseb, smešenja diletantskega glumaštva, ljubezenskih peripetij, ki se nazadnje vse veselo končajo in omogočijo srečno trojno poroko, nudi izjemne gledališke dražljaje. V njih se sanjsko meša s stvarnostjo.

Smo vsi, ki dejansko ne poznamo mej med resničnostjo in sanjskostjo, le krojeni po merah nemogočega? Gledališče se nedognanega upa in mora dotakniti in ga pokazati, zato bo uprizoritev Sna kresne noči pod milim nebom fascinantno doživetje, ki bo prikazalo ljubezenske strasti v nas samih. Nagledali se bomo tistih mogočnih ljubezenskih ali nagonskih očaranosti, ki ohranjajo svet nenehno lep, bogat in nepredvidljiv. Shakespearjeva poezija, ki jo lahko enačimo z ljubeznijo samo, je v Snu kresne noči še posebej svobodna in v tej svobodi, ki odklanja zahteve po enotnosti kraja in časa dogajanja, silovita ter umetniško neustavljiva.

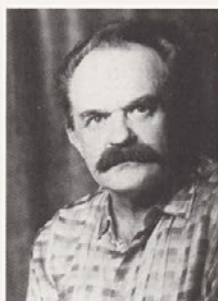
Igralski ansambel

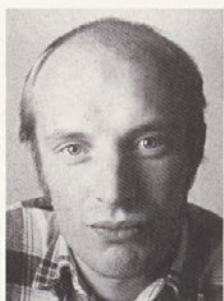
Zvone Agrež

Bruno Baranović

Janez Bermež

Simon Dobravec

Tina Gorenjak

Renato Jenček

Milada Kaležić

Drago Kastelic

Igor Korošec

Anica Kumer

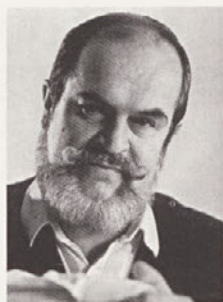
Barbara Medvešček

Miha Nemeč

Manca Ogorevc

Miro Podjed

Stane Potisk

Igor Sancin

Vanja Slapar-Ljubutin

Mario Šelih

Eva Škofič-Maurer

Maja Štromar

Bojan Umek

Jagoda Vajt

Barbara Vidovič

Igor Žužek

Abonmaji in izvenabonmajska ponudba sezone 1998/99

VPIS ABONMAJEV

Dosedanje abonente bomo vpisovali od 7. do 14. septembra 1998, nove pa od 15. do 19. septembra.

Gledališka blagajna bo v času vpisa odprta od 9. do 11. ure in od 17. do 19. ure, v soboto od 9. do 11. ure.

Vse informacije dobite na telefonskih številkah (063) 442 910 in (063) 441 814.

ABONMAJSKA PONUDBA

Abonma vključuje štiri predstave na velikem odru (ob 19.30, abonma sobota popoldanski ob 17.00) in predstavo na Odru pod odrom (po izbiri ob 17.00 ali 20.00). O dnevu predstave vas bomo obvestili na dom.

VRSTE ABONMAJEV

- Premierski
- Torek večerni
- Četrtek večerni
- Petek večerni
- Sobota popoldanski
- Sobota večerni

- Mladinski (srednješolski)
- Šolski (osnovnošolski)

LUTKOVNI ABONMA

V abonmaju je 6 predstav slovenskih lutkovnih gledališč. Predstave bodo ob sobotah ob 10. uri.

Abonma boste lahko vpisali med 21. in 30. septembrom 1998.

IZVENABONMAJSKA PONUDBA

TEDEN OTROŠKEGA PROGRAMA - TOP 98

bo tudi v tej sezoni od 18. do 24. decembra 1998

Komedije slovenskih gledališč se bodo tudi v tej sezoni na odru SLG Celje potegovala za naziv najboljše komedije.

Dnevi komedije bodo potekali februarja in marca 1999.

CENIK ZA SEZONO 1998/99

ABONMA - 5 PREDSTAV

	abonma	vstopnica
parter 1.-8. vrsta	6000 SIT	1500 SIT
balkon 1.-2. vrsta	6000 SIT	1500 SIT
parter 9. vrsta in lože	5000 SIT	1200 SIT
balkon 3. vrsta in lože	5000 SIT	1200 SIT
galerija in stranski sedeži	3500 SIT	800 SIT

Odpri vstopnica za 10 predstav (ne velja za premiere in Dneve komedije) 10.000 SIT. Posamezne vstopnice za Oder pod odrom 1000 SIT.

V abonmaju **SOBOTA POPOLDANSKI** imajo upokojenci 50 % popusta, prav tako študentje in dijaki v abonmaju **PETEK VEČERNI**.

Pri vstopnicah izven abonmaja imajo 20 % popusta upokojenci, študentje, invalidi, člani Zveze slepih in slabovidnih in člani Sveta knjige.

LUTKOVNI ABONMA

6 predstav 2500 SIT
posamezna 500 SIT

MLADINSKI ABONMA

4 predstave 2400 SIT
3 predstave 1800 SIT
posamezna 700 SIT

ŠOLSKI ABONMA

2 predstavi 800 SIT
posamezna 500 SIT

ABONMAJA ČEBELICA IN MRAVLJICA

2 predstavi 800 SIT
posamezna 500 SIT

ODKUPI PREDSTAV

VELIKI ODER

za odrasle 375.000 SIT
za srednje šole 250.000 SIT
za osnovne šole 160.000 SIT

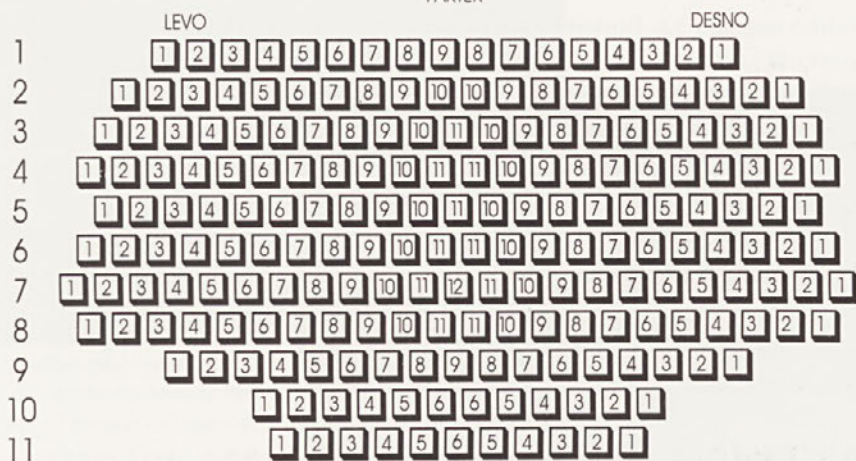
ODER POD ODROM

za odrasle 125.000 SIT
za srednje šole 60.000 SIT
za osnovne šole 60.000 SIT

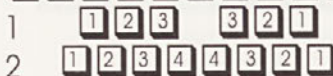
V ceni vstopnic je vračunan 6,5-odstotni davek na storitve.

SEDEŽNI RED SLG CELJE

PARTER

PARTER
LOŽE LEVO

PARTER
LOŽE DESNO

BALKON
LOŽE DESNO

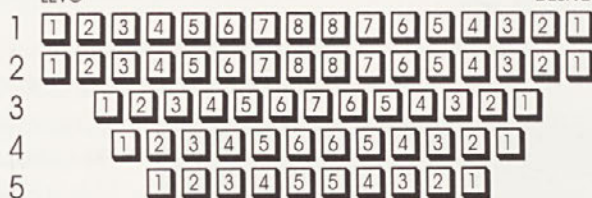
BALKON
LOŽE LEVO

LEVO

BALKON

DESNO

LEVO

GALERIJA

DESNO

Nagrade v sezoni 1997/98

Veliko nagrado 32. Borštnikovega srečanja za predstavo v celoti je prejela Ukročena trmoglavka v režiji Janusza Kice.

Peter Trnovšek, Miro Podjed, Milada Kalezić, Bruno Baranović, Renato Jenček, Mario Šelih, Stane Potisk, Vesna Jevnikar

Iz obrazložitve:
"Ansambel SLG iz Celja je Ukročeno trmoglavko odigral v na videz neustavljivem in neukrotljivem komedijskem zamahu in na prvi pogled oddaljeno komedijsko benevolenco Ukročene trmoglavke zaostрил z dramatično poanto in jo s tem usodno povezal z današnjim časom."

Nagrado Prešernovega sklada

je dobila igralka Milada Kalezić za vloge markize de Merteuil in vikonta de Valmonta v Eksploziji spomina ter za Katarino v Ukročeni trmoglavki.

Milada Kalezić

Iz obrazložitve:
"Nedvomno je igralka Milada Kalezić v kratkem časovnem obdobju zadnjih gledaliških sezon ustvarila vloge, vredne najpomembnejših umetnikov."

Nagado po izboru občinstva

na 7. festivalu Dnevi komedije je prejela predstava Minister v škripcih, v režiji Dušana Mlakarja.

Tma Gorenjak, Mario Šelih, Igor Korošec, Zvone Agrež, Janez Bermež

Naziv Žlahtni komedijant

je na 7. festivalu Dnevi komedije prejel Zvone Agrež za vlogo Georgea Nerodcka.

Iz obrazložitve žirije: "Zvone Agrež je nevpadljivo naravo svojega komedijantskega lika transportiral v pretanjeno prodiranje v peklenski tempo igre, ki ga je nadvladal brez pomoči zunanjih izrazil."

Zvone Agrež

Nagrado za žlahtno režijo

je na festivalu Dnevi komedije prejel Janusz Kica, za režijo Ukročene trmoglavke.

Iz obrazložitve: "Janusz Kica je klasični elizabetinski tekst realiziral na način, ki je elegantno premostil vse realistične okvire in Shakespearja skozinskoz prepojil z mediterantskim temperamentom."

Janusz Kica

Predstave iz sezone 1997/98

George Bernard Shaw

PIGMALION

Režiser Franci Križaj

Premiera 19. septembra 1997

Tomaž Gubenšek in Vesna Jevnikar

Ko prevajalec Lizo Doolittle posadi v narečne vode rovtarskih Ljubljank, jo trust Francija Križaja in Marinke Poštrak pošlje na študijski izlet v ordinacijo fonetika prof. Henryja Higginsa. Da bi se primitivosti klobasajoča prodajalka rož tam prelevila v klasični shawjevski lik emancipirane reformatorko, ki zavonja in porazi moško indolenco, odstopi od stereotipne podobe ženske lutke in razpostre krila svoje inteligence in ambicij.

Primož Jesenko, Dnevnik

Značajsko razgibano in v izbrušenem slogu klasične konverzijske komedije predstavljeno nosilno tristranično razmerje med dvema moškima in njuno žensko "žrtvijo" [...] je v tokratni interpretaciji režiserja Francija Križaja zaživel predvsem s svojo zadržano ter varno zaobljeno salonsko lahkotnostjo in duhovitostjo. Pod to povrhnjico je bilo ves čas razvidno kritično razmerje do vsakršne manipulacije, meščanske dvojne morale in posameznikove (samo)prevare.

Slavko Pezdir, Novi tednik

Boris A. Novak

HIŠA IZ KART

Režiser Aleš Novak

Premiera 15. novembra 1997

Jagoda Vajt, Simon Dobravec, Tomaž Gubenšek, Bojan Umek,
Miro Podjed, Igor Žužek, Nada Božič

Opraviti imamo torej z jezиковo, prerimano in z jezikovnimi domislicami nagosto posuto komedijo o smislu in transcendenci, o krvavosti zgodovine in nesmiselnosti nasilja, pa vendar z nečim smešnim - Bergson to navaja celo kot primer; nadvse smešno je gledati nekoga, ki se ima za akterja, v resnici pa z njim kot na vrvi nekdo upravlja. In kot komedije so se Hiše iz kart režiser Aleš Novak in sodelavci tudi lotili; dogajanje je postavljeno v stisnjen prostor, scenografija (Barbara Matul) je kot nalašč za hitre svetlobne barvne menjave, s privzdignjenim tronom v sredini, na katerem vlada trenutno najvišji v vladajoči barvi. Tudi kostumi (Stanka Vauda) omogočajo hitra preoblačenja, ki jih zahteva konvertitska natura podložnikov - ki jo je režija z zasedbo dobro poudarila in naredila iz nje sistem -, prinašajo pa tudi nekatere duhovite poudarke. Predvsem pa je režija celotno dogajanje nadgradila z opazujočimi osebami in njihovimi reakcijami, s kupom dobrih in nenasilnih domislic.

Matej Bogataj, Delo

Več kot eno plast zaobsežeta predvsem Tomaž Gubenšek kot pisana, najbolj heretična, za sleherni obrat odgovorna karta Jolly Joker in Igor Žužek kot prepoznavno okorni Pikov fant. Medtem ko največ razloga za smeh priteče iz studenca najlaže oprijemljive situacijske in zrahljano značajske komike: denimo ob pojavi Križeve kraljice (Nada Božič), dueta "nižjih kart" (Bojan Umek, Simon Dobravec) ali "revolucionarne" Karove dame, prinašalke kupa lopat (Jagoda Vajt).

Primož Jesenko, Dnevnik

Ray Cooney

MINISTER V ŠKRIPCIH

Režiser Dušan Mlakar

Premiera 5. decembra 1997

Tina Gorenjak, Mario Šelih, Igor Korošec, Zvone Agrež, Janez Bermež

Celjska uprizoritev tipične do konca napete bulvarke Raya Cooneyja *Minister v škripcih* gledalcu ne pušča prav nič časa... Tudi tokrat - to je verjetno ob Mlakarjevih režijah eden najbolj izrabljenih stavkov - smo videli cel kup dobrih komičnih vlog, pravzaprav so se razigrali vsi, ki jim je to besedilo kolikor toliko omogočalo.

Matej Bogataj, Delo

Povprečni davkoplačevalec se sicer lahko ob Cooneyjevi burleskni ministrovi upodobitvi privoščljivo in brezskrbno zabava, toda ko se nekoliko zamisli nad brezobzirnostjo sredstev, s katerimi more vrhunski politik pred javnostjo varovati svoje "dobro ime", postane nasmeh grenak.

Slavko Pezdir, Novi tednik

GLEDALIŠKI LIST ŠTEVILKA 1

Rudi Šeligo

SVATBA

Režiser Matija Logar

Premiera 6. februarja 1998

Anica Kumer, Bruno Baranović, Drago Kastelic, Zvone Agrež, Bojan Umek, Rok Vihar, Jagoda Vajt, Tina Gorenjak

Šeligov dramski pasijon o degeneraciji biti sredi "tolp časov", ki pljuva resnici v oči, je že spočet za presežnike. Precej veristična metarežija Matije Logarja ga oblikuje na način, ki ideološki pristop h gledališču zamenjuje za t. i. gledališko antropologijo, za vrnitev k človeku. V stilu dramskega teatra, ki ne prinese revolucije, a nadstandardno preskoči trenutno slovensko gledališko povprečje, v lepo odmerjeni maniri in občutenem razumevanju teksta zrežira šeligovski večer, ki hrani pretresljiv in vrhunsko senzibilen lirizem.

Primož Jesenko, Dnevnik

Vsekakor igralcem na trenutke uspe njihovo igro prignati tako daleč, da se krog stakne in se gledalec za hip poslovi od utvare, da na odru res gleda pijanca in narkomanko, ter pogleda igralce in se vpraša, kje je (na drugi strani rampe) ta resnični pijanec, ta resnična narkomanka, kje so izvirniki, ki naj bi jih igralci posnemali. Odgovor je v Svatbi: ni jih, ni jih drugje kot v glavah ljudi.

Špela Virant, Večer

Bojan Umek kot Jurij, ves čas krčevit in ponotranjen, iščoč vsako okorno povedano besedo posebej, zazrt mimo množice "svatov" [...]. Napor, ki mu ga je povzročala komunikacija in razumevanje prehitrega sveta okoli, se mu je ves čas risal na brazu, predvsem okoli oči, v mrščenju obrvi, in potem olajšanja v nenadnih, naravnost blaženih razsvetlitvah obraza; ob tej imenitni in premišljeni mimiki pa mu je uspelo dajati težo z arhaičnim nabitim in sintaktično drugačnim govorom; potem Jagoda Vajt, mehka, ožarjena od nepokvarjene infantilnosti, izpod katere se zarisujeta skrb in želja, čudno pasivna in neverjetno odločna [...].

Matej Bogataj, Delo

Matjaž Zupančič

NEMIR

Režiser Mile Korun

Premiera 4. marca 1998

Stane Potisk, Milada Kalezić

In potem, včasih bi to gotovo gledali tudi skozi socialno optiko, se udarijo, spopad med emocionalnostjo in dolgočasnim racionalizmom se izživlja v vsakovrstnih igrinah moči, je zabrisan, verbalen, nobena stran ne pride s kartami na dan, ta skrivnostna in že kar minimalistična brezstrastnost pa Nemir uvršča v bližino sodobne dramatike absurda.

Matej Bogataj, Delo

Režiser Mile Korun je [...] vodil dogajanje skozi vseh devet slik brez prekinitev in že s tem izmaknil gledaličevo razumevanje realistični interpretaciji. [...] Z ves čas navzočim vibriranjem dinamičnega razmerja med realizmom in fantastiko, obvladljivim in neobvladljivim, mu je nedvomno uspelo razmakniti fizične omejitve tesnega prizorišča in časa dogajanja.

Slavko Pezdir, Novi tednik

Znotraj tako rafinirano razčlenjene in estetsko pervertirane režijske dispozicije igralci kar vsi po vrsti doživljajo svoje zvezdne trenutke: Potisk kot nemočni, sarkastični egocentrik, Kalezićeva kot navzven pasivna, skrito poželjiva žrtev zatohlosti, Medveščkova kot lepa, koketna Mija, Podjed kot otopela dobrohotnost, vagabundi - Jenček, Gubenšek, in Bermež - kot troje polstvarno čudaških podob.

Vasja Predan, Razgledi

GLEDALIŠKI LIST ŠTEVILKA 1

Zoran Hočevar

MOŽ ZA ZOFIJO

Režiser Franci Križaj

Premiera 15. maja 1998

Miro Podjed, Anica Kumer, Stane Potisk

Glede na ovacije polnega Slovenskega ljudskega gledališča v Celju lahko verjetno pričakujemo še kako nadaljevanje zgodbe o Zaletelovih in Polžkovih.

Tomaž Simon, Radio Slovenija

Prekaljeni igralski mački so najboljši, ko v maniri nekakšnega volilnega štaba DeSUS-a doživljajo svet kot ekskurzijo v Disneyland [...]. Na prvem mestu prepoznavna Mici Anice Kumer, dvojnica "ženske, ki nenehno govori", brkljajoča v slehernem kuhinjskem kotu, kjer gledalec ob smehu za hip preneha čustvovati. Ob njeni zagretosti za posteljne dejavnosti se pasivno umerjeno podano zapečkarstvo njenega Žanija (Stane Potisk) skriva v mišjo luknjo, Lojzi, kot ga podaja Miro Podjed, je dobrodušen, dostojno umerjen vdovec, ki simpatije nemara požanje že s svojo negotovo plahostjo.

Primož Jesenko, Dnevnik

Tudi režija Francija Križaja je ostajala znotraj predvidljivega in ustreznega minimalizma in ni silila, temveč nekako naravno drsela v komičnost, gradila je na počasnih in drobnih akcijah, ki se dogajajo najprej v umirjenem, upokojskem ritmu, ki se, potem, ko se v igri zgoščajo elementi kriminalke, pospešuje [...].

Matej Bogataj, Delo

Natečaj za izvirno slovensko komedijo

Mestna občina Celje kot pokroviteljica
in Slovensko ljudsko gledališče Celje kot organizator
razpisujeta

JAVNI ANONIMNI NATEČAJ ZA IZVIRNO KOMEDIJO
(ŽLAHTNO KOMEDIJSKO PERO)

Nagrado v višini 800.000 SIT bo podelila žirija,
ki jo bo imenovalo SLG Celje.

Pogoji:

- komedija mora biti napisana v slovenskem jeziku in ne sme biti objavljena ali uprizorjena;
- avtorji komedij naj upoštevajo možnost uprizoritve s t. i. srednje veliko igralsko zasedbo;
- avtorji morajo poslati tri izvode komedije, svoje avtorstvo pa bodo dokazali s četrtem izvodom;
- pravico do krstne uprizoritve nagrajene in drugih poslanih komedij ima Slovensko ljudsko gledališče Celje;
- nagrada ne izključuje avtorskega honorarja.

Avtorji morajo svoje komedije poslati do 31. decembra 1988 (poštni žig)

na naslov:

Slovensko ljudsko gledališče Celje, Gledališki trg 5, 3000 Celje,
s pripisom "za natečaj".

Odločitev žirije bo objavljena v javnih medijih. Nagrada bo podeljena
na Dnevih komedije.

SLG CELJE

Upravnik Borut Alujevič
Umetniški vodja Matija Logar
Režiser Franci Križaj
Dramaturg Krištof Dovjak
Lektor Arko
Vodja programa in propagande Anica Milanović
Tehnični vodja Miran Pilko

 Slovensko Ljudsko Gledališče Celje

SLG Celje
Gledališki trg 5, 3000 Celje, p. p. 49
Telefoni:
centrala (063) 442 910
tajništvo (063) 441 861
propaganda (063) 441 814
faks (063) 441 850

-slg.celje@guest.arnes.si
<http://www2.arnes.si/~ceslg0/>

 Slovensko ljudsko gledališče Celje

Gledališki list št. 1
Sezona 1998/99

Predstavnika
Borut Alujevič, Matija Logar

Urednik Krištof Dovjak

Lektor Arko

Oblikovanje Triartes

Fotograf Damjan Švarc

Naklada 3000 izvodov

Tisk Grafika Gracer

Gelje - skladišče
D-Per

97/1998/1999

5000028005,1

COBISS ©